

Sobota plná překvapení

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Sobota, 14 Listopad 2009 16:07

(reportáž z 19. ročníku festivalu Folkový špíz)

Je to několik let, co jsem na festivalu Notování pod Vyšehradem potkal písničkáře **Pavla Pokorného**

Občas se stává, že si lidé po prvním setkání mají co říci, a tak tomu bylo i v případě Pavla Pokorného. V rozhovoru, který jsem s ním tehdy dělal, jsem se dozvěděl, že pořádá ve svém rodném kraji kolem Třebíče festival s názvem Folkový špíz. Pavel Pokorný začal před 19 lety jako osamělý běžec. Kdo si zkusil pořádat jakýkoli hudební festival ví, jak je to náročné. Ze skromných a krušných začátků se akce dostala na velmi slušnou úroveň a v roce 2007 jsem festival navštívil poprvé.

Letos jsem byl v sobotu 7. listopadu v Náměšti nad Oslavou v místní sokolovně, kde se festival koná, podruhé.

Program sliboval příjemný večer i noc. Po sedmnácté hodině stála na pódiu pražská kapela **Hluboké nedorozumění**.

Psát o této kapele jako o výborném standardu, který na sobě pracuje a jehož melodické písničky jsou příjemnou ozdobou každého festivalu, by bylo opakováním mnohokrát napsaného. Jenže na postu zpěvačky nastala změna, když Elišku Zachariášovou vystřídala Mária Chrenková. Skutečnost, že Mária Chrenková je zcela čerstvou posilou kapely uhodl každý, protože zpěvačka držela v ruce texty písní.

Jenže hlasový projev této posily na první poslech napovídá, že po křehkém a nenápadném

Sobota plná překvapení

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Sobota, 14 Listopad 2009 16:07

projevu její předchůdkyně, zní velmi dobré hlasové vybavení s drivem a Mária je holka s rytmem v těle. Sóla nové zpěvačce slušela, byť zatím se čteným textem. Víme ale, že jsou písničkáři, kteří se dodnes bez napsaných textů neobejdou a bez tohoto image bychom se ptali, zda se jim něco nestalo.

Ohlášený Pepa Streichl, který byl prvním účinkujícím na prvním ročníku festivalu, bohužel ze zdravotních důvodů nevystoupil. Nezbyvá, než přát Pepovi Streichlovi k jeho letošním šedesátinám, ať se brzy vrátí na pódium. Namísto Pepy Streichla se konalo první překvapení večera, které ztělesnil **Jaroslav „Matěj“ Matěju**. „Matěj“ je bohužel na folkové scéně šafránem s malým „eš“ a je to velká škoda. Jeho písně nechybějí na žádném jamu, byť mladá generace již „Matějova“ slavná angažmá u Nezmarů a Žalmana nepamatuje. Ten večer seděl na pódiu usměvavý a milý člověk, jakoby překvapený velikým potleskem. Bylo by více než žádoucí, abychom tento žijící a víceméně skrytý poklad, který zakončil své vystoupení písní jedné z prvních recestických kapel Saze, mohli často vídat a slýchat.

Martinu Trchovou jsem již dlouho neviděl a neslyšel. Je potěšitelné, že po jejím boku stále sedí, hraje a občas zpívá kytarový kouzelník **Patrik Henel**. Na postu kontrabasisty stojí nová tvář, byť ne neznámá,

Radek Polívka

z Lístku. Martina Trchová chystá svou druhou desku. Jen se mi ale zdá, že hvězda Martiny Trchové se stále hledá. Zněly některé písně, které jsem neznal, ale stále mi nad nimi ční ty původní, jako

Odnikudnikam

či

Návrat ztraceného syna

. Hledání a nalézání je ale talentovaným děvčatům vlastní a věřím, že Martina najde cestu na jiný a ještě lepší hudební stupínek.

Po přestávce nastoupilo na jeviště duo **Nestíháme**. Petr Ovsenák a Jan Řepka mezi sebe postavili děvče s houslemi. Jmenuje se

Jitka

a Kubešová

a přezdívka Liška, doplněná mnou slovem Ryška, jí velmi sluší. Jitka Kubešová hraje ve spoustě kapel různých žánrů a písně Nestíháme svými houslemi hezky podbarvila. Ale co ještě psát víc o Nestíháme? Stačí sedět a poslouchat a mít krásný pocit. Všechna další slova jsou zbytečná. Na chvíli si Nestíháme pozvali i Martinu Trchovou. Bohužel, i tak mladí lidé už mají vzpomínky na doby, kdy jim bylo o něco méně. Vzpomněl jsem si rovněž na hezké koncerty Martiny Trchové v Ženských domovech na Smíchově, kde jsem, myslím, oba členy Nestíháme potkal poprvé.

Sobota plná překvapení

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Sobota, 14 Listopad 2009 16:07

Samozřejmě, že na svém festivalu vždy vystoupí i pořadatel. **Pavel Pokorný** ani tentokrát neučinil výjimku a zahrál několik svých písní. Potlesk svědčil o tom, že Pavla Pokorného mají „domácí“ rádi. Moderátor pořadu, který tentokrát zaskočil za tradiční moderování hlavního organizátora, prozradil, že Pavel Pokorný je čerstvým tátou malé Taťány. Novopečený otec pak zazpíval *Colors* od Pete Donovana s českým textem, píseň kterou své malé dcerce před usnutím zpívá.

Míšu Leichta není třeba představovat. Řadím jej mezi upovídáné pohodáře, vybavené schopností rozdávat radost. Před sokolovnou navíc stála i radost účinkujícího, jeho první motocykl Harley Davidson, čerstvě koupený. Míša Leicht před několika lety vydal své výborné sólové album s vyslechnutými a dofabulovanými příběhy „modráků“ - viz kniha Jana Pelce **A bude hůř**

. Míša Leicht cítí blues, má dar vypravěče a neplýtvá zbytečným pathosem. Mimo svou dílnu přidal i píseň Kapitána Kida

o

řidiči vozu značky Dodge s úžasnou reminiscencí na knihu J.Žáka a V. Rady Tajemství žižkovského podsvětí - „*ať si Lojza Kápo hledá jiného šoféra*“.

Dalším překvapením bylo krátké vystoupení **Luboše Hrdličky**. Krom vynikajícího přepisu Sound of Silence do češtiny s názvem

První sníh

, písně zpívané Stráníky, pozval Luboš Hrdlička i

Pavlínu Jíšovou

. Pavlína Jíšová tak udělala předskokanku své kapele a zazpívala původní podobu legendární písně Luboše Hrdličky

Za oknem

, známou dnes pod názvem

Písek.

Poté již jeviště obsadila kapela **Pavlína Jíšová a přátelé**. Letos v březnu jsem byl v Českých Budějovicích na snad úplně prvním křtu nového alba

Blázen tančí dál

. Večer v Náměšti Pavlína Jíšová dramaturgicky „naládovala“ skladbami, v nichž je nejvíce doma její, pro ni tak typický, expresivní „ječák“. Podporována stále dokonalejší hlasovou souhrou Jakuba Racka, „dřevním BG tenorem“ Páji Peroutky a kongeniálním hlasem své dcery Adély, vytvořila podle mého názoru Pavlína Jíšová vrchol večera.

Sobota plná překvapení

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Sobota, 14 Listopad 2009 16:07

Lákadlem a poslední částí večera bylo vystoupení **Marka Gearyho**, který se zde zastavil při cestě na svém koncertním turné po České republice. Marka Gearyho jsem viděl předtím dvakrát jako předkokana Glena Hansarda, ostatně oba jsou z Dublinu a přátelé, byť Mark Geary žije v New Yorku. Geary vydal nedávno svou poslední desku s názvem

Live, Love, Lost It - NYC

. Gearyho skladby jsou většinou plné nostalgie, smutku s opakovanými refrény. Jsou jiné, než skladby Glena Hansarda a přiznám se, že mě Hansardova tvorba oslovila více. Ale Mark Geary byl jistě potěšen, že část publika s ním některé písně zpívala, a to zejména část dívčí.

Rozhodně ale tvorba a výkon Marka Gearyho stojí za poznání.

Noc se přehoupla a byl čas časným nedělním ránem vrátit se domů. Tak zase příště v Náměšti, byl to hezký den.